

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri Theologi, Institvtiones Morales

In Qvibus Vnivers[a]e Qvaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1612

12 De consecratione virginum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14014

ria Caelestis. Item per haec peccata perditur virginitas prout est virtus, licet recuperabiliter per poenitentiam. Ita Martinus loco citato. Opinio secunda est, non esse necessarium. Et sic Caietan. *vbi supra*. Et videtur haec opinio colligi ex Tabiena, Armilla, & Nauarro, *vbi supra*, omnes communiter docent, haec praedicta peccata non habere rationem Stupri, *vt supra diximus*: cum per haec non perdatur carnis integritas, ergo non habet specialem rationem Luxuriae. Dices; Sed quam peccata Luxuriae sunt ista praedicta? Dico, pollutionem voluntariam in virgine femina esse peccatum contra naturam, quod dicitur mollities, & desiderium efficacius habendi pollutionem, aut delectationem in pollutione proveniente in somno praeterito; esse eiusdem speciei, cuius est illa pollutio voluntaria; & ita esse peccata contra naturam, sed interiora.

Quarto quaeritur, An cum femina virgo deliberate desiderat, aut statuit copulam carnalem illicitam se habere cum aliquo viro, necessario debeat in confessione exprimere, quod est virgo? Item, An cum vir aliquis deliberate desiderat, aut statuit habere se copulam carnalem illicitam cum femina virgine, debeat in confessione dicere, quod femina illa a se concupita sit virgo? Sotus loco citato ait, non esse speciale peccatum luxuriae, nisi cum femina corrumpitur contra voluntatem patris. Sed opinio communis est, vt infra dicam, stuprum esse speciale peccatum luxuriae, quoties femina virgo corrumpitur, siue ex consensu ipsius feminae, siue cura eius consentium. Et ita dum haec opinio sit vera, sequitur ex ea, vt praedicta peccata interiora, cum habeant pro obiecto ipsum stuprum exterius virginis, sint eiusdem speciei, cuius & exterius stuprum, & sic sunt supra secundum affectum, & consequenter necessario consistenda circumstantia specialis, quod femina concupiscens, aut concupita sit virgo.

Quinto quaeritur, An stuprum, vt sit speciale luxuriae peccatum, requirat, vt femina integritas carnalis violetur contra voluntatem patris feminae? an vero satis sit, vt violetur quomodocumque per copulam cum femina habitam? Sotus 4. distincti. 18. quae. 2. artic. 4. sentit, stuprum non esse speciale peccatum, nisi quando violatur feminae integritas contra voluntatem ipsius feminae, & parentum eius: vnde ait, non esse speciale peccatum, quando femina non est sub cura parentum, & violatur eius integritas ex consensu ipsius feminae. Item etiam quando est sub cura parentum, & violatur femina consentiens suae violationi, quia (ait) femina dominium habet suae integritatis. Communis tamen opinio est opposita, nimirum, quod Stuprum sit speciale peccatum, quoties feminae corrumpitur integritas, siue sit sub cura parentum, siue non, siue sit puella, siue femina proeclata aetatis, siue nuptura sit, siue mansura virgo, & nupta; siue violetur consentiens, siue non. Et haec opinio colligitur ex Caietano, Tabiensi, Armilla, Nauarro, & Medina in sua Institutione Confessorum. cap. 4. §. 18. in fine. Haec opinio est vetior, & sequenda. Vnde dico in hac re. Primo, Stuprum non constituit speciale peccatum in hoc, quod corrumpatur virgo, quae alioqui sit nuptura, aut sit nubilis, aut quae sit sub cura parentum. Secundo, Non constituit speciale peccatum ex hoc, quod corrumpatur consentiens, aut dissentiens. Tertio, constituit speciale peccatum ex hoc, quod corrumpitur in femina integritas carnis, quae est donum, & donum quoddam naturale datum ab auctore naturae vna cum ipsa natura corporis. Omnia tria haec probantur, quia integritas carnis pertinet ad bona naturalia, & inter bona naturalia magni sit, & aestimatur, tanquam magnum bonum feminae.

Sexto quaeritur, An femina habeat dominium suae integritatis virginis, & corporalis? Sotus *vbi supra*, ait, eam habere tale dominium. Caietanus, Medina, Nauarrus, & alij, id videntur negare: quae opinio mihi videtur probabilior: quoniam integritas corporis est bonum naturale ad corporis naturam pertinens, sicut femina non

habet dominium aliorum suorum membrorum, ita nec suae integritatis; & ita qui corrumpit virginem consentientem, Stuprum facit, licet quantum ad restitutionem non teneatur: vt dicemus in septimo praecipio, in Tract. de Restitutione. in materia de Delictis.

De Consecratione Virginum.

CAPVT XII.

NOTANDUM feminas virgines multiplice velo consecrari Deo: de quibus velis Syluester in verbo consecratio. Est enim velum Profecionis, Consecrationis, Ordinationis, Praelationis, & Continentiae. Lege Syluester *vbi supra*.

Primo quaeritur, An puella corrupta integritate corporis possit licite velum Consecrationis accipere, quod solet Episcopus virginibus concedere, & Praelatus Monialibus profectis? Respondeo; Primo; si id constat alij, non potest licite accipere. Sic ait communis omnium opinio, quia est Ecclesiastica institutio, vt praedictum velum non detur, nisi virginibus. Secundo; licet femina sit corrupta dissentiens, si tamen corruptio constat, non potest licite consecrari, vt virgo. Ita communis opinio. Difficultas consistit. Primo; An tunc in praedictis casibus possit consecrari inuitatis caeremonis, nomine virginitatis mutato in nomen Castitatis? Aliqui dicunt, posse. Sed probabilior est non posse: quia caeremoniae instituta sunt ab Ecclesia pro virginibus; ergo non sunt mutandae absque consensu Ecclesiae.

Alteri difficultas est; An si femina sit corrupta solummodo per peccata luxuriae interiora; nimirum per delectationes venereas, aut voluntatis affectus. Inxuriolos, licite possit consecrari ab Episcopo, etiam sciente peccata feminae? Respondeo: eam posse, quia haec Institutio Ecclesiastica facta est pro virginibus, quae sunt Virgines corporis integritate, non autem pro iis, quae sunt virgines secundum virtutem virginitatis. Sic Caietan. in Summa, verb. Virginitas Consecratio. Armilla eod. verbo. Ac dubium est. Quia si femina sit polluta per voluntarias corporis pollutiones occultas; Nauarrus cap. 16. num. 3. ait, non posse licite consecrari, quoniam vt supra dixi, communis est opinio, S. Thomae, Caietani, Soti, Angelij, Syluestri, Tabientis, Armillae; quia virginitas amittitur irrecuperabiliter per voluntariam pollutionem. At mihi videtur, quod licet possit consecrari, quoniam quae voluntarie est polluta, adhuc retinet sui corporis integritatem. Item licet communis opinio doceat, per voluntariam pollutionem perdit virginitatem irrecuperabiliter, intelligitur de virginitate, vt est virtus; non de ea, quae est status corporis integri.

Difficultas tertia consistit in eo, Quidnam dicendum sit de puellis, quae sunt corruptae, an sit licitum eas consecrari, ob scandalum vitandum, & infamiam earum; nam si non consecrantur, incurrit periculum infamiae, cum apud omnes sint habitae virgines, & peccatum earum sit occultum? Omnino communis est opinio, eas non licite consecrari. Sic Angelus in verbo Consecratio Virginum num. 3. Caietan. Armilla *vbi supra*. Tabiena eod. verbo num. 4. Nauar. cap. 16. num. 3.

In hac re dico, Primo, Femina carnis corrupta sponte sua petens, & procurans velum consecrationis, & accipiens, peccat: quia sponte sua petit, & exigit sibi indebitum, quod est ab Ecclesia pro virginibus constitutum. & hoc est, quod ait communis opinio, quod si periculum incurrit infamiae, vel scandali, sibi imputet, si quidem sponte sua velum, sibi indebitum procurat. Secundo, Similiter peccant parentes, qui sunt conscij corruptionis, quando sponte sua petunt, vel procurant, vel offerunt filiam, vt velum corruptionis accipiat. Tertio, quando puella corrupta solummodo permittit sibi velum consecrationis dari, & eius corruptio est occulta, non peccat id permittendo ob vitandum scandalum, & infamiam suam

Probabilem. Sic Syluester videtur sentire ex Paludano *vbi supra*. patet: quia tunc ipsa non petit, aut procurat velum, sed solum permittit sibi dari, nimirum; quia parentes ignari corruptionis procurant, & virgines, aut aliquo modo cogunt, vt fiat monialis, & ea aliter commode se exulare non poterit, nisi delictum suum prodar.

Secundò queritur, An si Prælatus, cuius est velum virginis concedere, sciret occurrere corruptionem puellæ, alioqui occultam, licet possit velum ei concedere publice, cum publice velum petunt? Respondeo, ex Syluestro, & Paludano *vbi supra*, quod tunc non potest licite eam à velo repellere, quia se, veretur magnam scandalum, & infamiam puellæ.

Tertiò queritur, An puella ante, vel post consecrationem occultè corrupta carne, teneatur abstinere ab officiis, quæ secundum morem, & instituta Religionis & dedicata sunt virginibus consecratis? Dico Primò, quoniam sceret potest dispensationem petere ab Episcopo, vel Prælato, vt illa officia rectè exerceat, debet procurare, & petere: in hoc enim potest Episcopus dispensare. Syluest. *vbi supra*. Secundò, dum non potest à Prælato dispensationem habere, & probabile incurrat periculum scdali, aut infamiam, tunc non peccat officia illa faciendo; quia instituta Ecclesiastica non obligant cum tunc detrimunt. Tertiò, quando commode, siue se indolo, & iuuania potest abstinere ab illis officiis, debet abstinere.

Quartò queritur, Qui si remedijs erit, cum passim velint consecrationis inscipiant puellæ, & moniales antea corruptæ occultè? Respondeo, eas peccare, si sponte sua petunt, aut procurant, vt dixi: excusantur tamen si bona fide putant se non peccare in petendo, procurando, & accipiendo: quia putant non esse peccatum, si id petant, procurant, & accipiant occultè. Secundò, si sponte sua non petunt, aut non procurant, aut non accipiunt, sed tantum permittunt sibi dari velum virginum, nè scandalum, aut infamiam incurrant, tunc non peccant, vt dixi *suprà*.

Quintò queritur, Quid remedijs erit adhibendum, iis quæ sunt corruptæ occultè, & passim exerceant officia destinata virginibus? Respondeo, in primis, si inuincibiliter ignorant se peccare in exercendo ea officia, & admonitio nostra nihil proderit, aut quia ipse, admonita nihil curabunt, aut quia commode eis remedium adhiberi non potuit sine scandalo, aut sine infamia, relinquenda sunt in bona fide, quam habent. Secundò, si culpabiliter ignorant, tunc admonenda sunt, vt vel dispensationem petant, vel nè se offerant ad illa officia exercenda, nisi iure, aut iuxta Monasterij regulas, & instituta coactæ, vel nisi quando scandalum, aut infamia oriatur ex hoc, quod ipsæ ea officia non faciant.

De Pænis, quæ ex Stupro incurruntur.

CAPVT XIII.

PRIMO notandum ex *cap. 1. & cap. 2. de Adulter. Iure Canonico* communi, qui virginem seducit, & stuprat, eam teneatur accipere in uxorem, insuper teneatur illam dotare iuxta qualitatem illius, vt dissoluto Matrimonio per mortem viri, habeat illa, vnde possit iterum nubere, aut sustentari. Sed de hac pœna, quoniam pertinet ad materiam restitutionis, agemus in *septimo præcepto in Tract. de restitutione proueniens ex delictis*.

Secundò notandum: Iure communi Civili stuprator si erat persona honesta, puniebatur olim confiscatione dimidiæ partis bonorum, & relegatione: si vilis persona, verberabatur, & relegabatur, *Instit. de Publicis Iudic. §. 2.*

Tertiò notandum, Clericus virginem deslorans, Iure Canonico deponitur, vt notat Panormit. *In cap. ut si Clericus. Moral. Pars 3.*

rici de Iudic. & allegat cap. Si quis Clericus dif. 8. & capit. Lator. 1. quæst. 7. est igitur Stuprum committum à Clerico, delictum depositione dignum, vt docet Bernar. Diaz in *Practica Criminali Canonica. cap. 77.* & Paulus Grillan. *de Pænis omnifariam coitus. c. 7.* Insuper Clericus virginem deslorans, condemnatur ad dotandam eam.

Dubium, An Clericus, qui stupravit Virginem absque vi, & seductione, sed sua sponte consentientem, mereatur depositionis pœnam? Respondeo, nihilominus mereri; quoniam hæc pœna non solum imponitur propter vim illatam femine, sed propter probationem ipsius delicti, quantumuis voluntarij.

De Raptu, & Raptoribus.

CAPVT XIV.

PRIMO notandum, Raptum esse, quando femina aliqua, vel ipsa reuente, vel parentibus illius, vel illis sub quorum cura est, iniurijs, abducitur ab aliquo loco ad contrahendum cum illa Matrimonium, vel ad libidinosè vrendum illam. Sic colligitur ex *l. 1. c. de Raptu Virginum. & ex l. Raptori, de Episcopis. & Cleric. & ex Iure Canonico. 36. qu. 1. c. Lex illa, & ex S. Thoma 2. 2. qu. 154. & communiter omnes.*

Secundò notandum, Raptum esse, si violentia inferatur patri, etiam si non femine. Item si femine, etiam si non patri. Item si violentia inferatur femine, siue viduæ, siue maritæ, siue monialis, vt docet Sanct. Thomas *loco citato*.

Primò queritur, An sit Raptor, si quis sponsus per verba præsentis temporis, vel futuri rapit sponsam suam ex consensu ipsius sponsæ, iniurijs tamen parentibus sponsæ? Respondeo, Iure Civili eum esse raptorem; Iure autem Canonico non esse, vt colligitur ex *capitulo. eum causis, de Raptoribus, & docet ibi Panormitan. communiter receptus*. Si tamen abducatur consentiens non ad consummandum matrimonium cum ea, sed ad fornicariè vrendum eam, tunc est raptor, etiam in Iure Canonico, vt ait idem Panormitanus communiter receptus.

Secundò queritur: An hodie post Concilium Tridentinum, Raptor sit secundum Ius Canonicum, qui abducit sponsam, cum qua sponsalia per verba futuri temporis contraxit, à domo parentum, etiam si abducat eam consentientem, & ad consummandum cum ea matrimonium? Ratio dubitandi est, quia ex Concilio Tridentino *Sess. 24. cap. 10.* Matrimonia clandestina hodie sunt irrita. Item ex eodem Concilio *eadem Sess. & cap.* Matrimonium inter raptorem, & raptam est irritum, dum rapta est in potestate raptoris? Respondeo primò, si raptor consensu puellæ abducit sponsam ad celebrandum matrimonium cum ea iuxta circumstantias constitutas à Concilio Tridentino, nimirum præsentem Parocho, aut alio Sacerdote de consensu illius, vel Ordinarij, & præsentibus duobus testibus; tunc non incurrit pœnas raptoris; quia tunc non celebrat matrimonium clandestinum; quod sit prohibutum ab Ecclesia, sed celebrat illud secundum ritum, & morem statutum ab Ecclesia. Secundò, hoc matrimonium sic celebratum, non est irritum in Concilio Tridentino, *Sess. 24. cap. 6.* quia Concilium solum rescindit matrimonium inter raptorem, & raptam, quando rapta est in potestate raptoris contra voluntatem ipsius rapte. Item quando rapta est puella ad celebrandum cum ea matrimonium clandestinum. Item, quando rapta est ad fornicariè vrendum eam.

Tertiò queritur, An sit raptor, qui abducit à domo parentum sponsam suam, cum qua contraxit sponsalia per verba futuri temporis, si abducatur eam contra voluntatem ipsius sponsæ, etiam ad consummandum matrimonium cum ea? Respondeo, eum esse raptorem, quia violentiam inferit puellæ, & parentibus eius.